

tio dicitur habere pluralitatem ut per omnibus non solum per placentibus et prosperis. sed etiam per aduersis. **Iuxta illud ad Eph. v.** Gratias agentes deo per omnibus. Aristo. ii. **Politicoz ppe finez** dicit. quod plato inter leges ordinavit quod ciues se exercitarent per ysum et studiuum ut fierent ambidextri. i.e. utræque manus fieret ipsi utilis ad bellandum. **Isto modo moraliter nos exercere debemus** ut ambidextri siamus ut patet. non solum tempore prosperitatis sed etiam aduersitatis contra fortunam pugnare. et deo per regatari sciamus. dic tamen Aquicenna. quod mulier utræque dexteræ habendo non sicut vir quicquid utrasque utiliter. Ita moraliter effeminati utræque fortunam equanimiter sustineremus poterimus. **Hed tamen prosperitate vti sciunt.** Per opositum vero viri sancti omni fortuna benevolentia ad honorem dei et ad victoriam mundi. talis fuit apostolus Paulus qui dicebat. ii. Corin. ii. **Deo gratias ago quod per triumpat nos in Christo Iesu.** Quarto debebit habere hilaritatem suæ locunditatem ut non fiat ex iusticia aut necessitate. Refert Soli. de miraculis mundi. quod in allesia regione est fons semper quietus. ad cantum vero ad citharam suæ ad tybam statim ad sonitum melodice intumescit. et alueus suum erexit. Fons omnis bonitatis deus est. hic ad letam gratiarum actione statim exuberat. et beneficiorum suorum aquis inundat et per opositum subtrahit beneficia ab illo qui sibi gratiarum actiones letificando reprehendit. **Certi malum ipsum pharisei aut pecatorum est ipsius socij sui contemptio cum dixit.** velut hic publicanus. vbi dicitur. glo. interlineal. Ex vicino publicano maioris est ipsum tumoris occasio. Supbia enim ex bonis et malis prius suis semper facit malum suum si habet iuxta se miseri magis inflatur. si felicem liuorem torqueat. Ex adiutorio vero humilitas ybi lucrat. Si habet iuxta se miserem copati si felicem magis humiliat. **Vero ergo considerare debemus ut humiliemur nec alios contemnamus.** Primum est consideratio priorum defectuum quibus sublacet homo. Nam dicitur in vita spa. quod senex. quando cogitatio superbie vel vanie glorie te impugnat. percutire te ipsum. si omnia maledicta dei fuerint. Si inimicos tuos diligis. Si gaudes in gloria inimici tui. Si pertristaris in dilectione eiusdem. Si cognoscis te seruum inutilem. Si cognoscis te hoitem peccatum. Si faciebat abbas moyses quod fuit in seculo magnus peccator et postea magnus in penitentia. Cum enim temptabat de electione recurrebat ad seipsum peccatum sua recogitando. unde facta est vox demonum ad eum. viciisti nos cum te exaltamus tu te humilias. Secundum est consideratio aliorum perfectum. Quid enim nobis rursum supbiendi occasio de bonis propriis cum sint multo plures peccatorum in alienis. Si ergo quod sint operata bona pia in copatiōe aliorum hominum consi-

deras. nullo modo de tuis superbis. Ideo dicitur. Gregorius. sicut incentiuū superbie est respectus deterritorum. ita ad cautelam humilitatis est consideratio meliorum. Quartum virtutum illi pharisei est virtutum tactitatio. cum dixit. **Ieiuno bis in sabbato.** ubi comedebat se a duobus. Primo die ieiunio dices. **Ieiuno bis in sabbato.** i.e. in septuaginta. **Ubino-** **ta.** ieiuniū est duplex. corporale et spirituale. Corpore ieiuniū est abstinentia a cibo et potu tempore. poraliter statutis. Et hoc Petrus Raveus. ieiunium commendat in simone de ieiunio. **Frescam** ieiuniū esse arcem dei. castrum Christi. spissitudinem vexillū fidei. castitatis signum. sanctitatis tropaeum. hoc Adam in paradiſo fuavit. quem gula extraxit. hoc Noe in Arca custodiuit quem in mundo ebrietas dimiserit. per hoc Loth incendiū soldomus euasit qui per ebrietatem incendio postmodum incestus adulstus fuit. **Spirituale ieiuniū** secundum Augusti. sup. Jobem. Et ponit de cose. dicitur. v.c. ieiuniū ubi dicitur. **Ieiuniū magnum et generale est abstinentia ab iniuriantibus et ab illicitis voluptatibus seculi.** quod perfectu est ieiuniū et sine illo non valet corporale ieiuniū. quod dicitur Gregorius. in omelie. **Victus est ihesus.** In castum caro attenuata prauis voluptatibus animus non refrenatur. Et Iesu. de summo bono. li. ii. c. vi. **Ieiunia inquit cum bonis opibus acceptibilia sunt.** Qui autem a cibis abstinent et prava agunt demones imitantur quibus esse non sunt et nequitia per adeſt. tale fuit ieiuniū istius pharisei quod licet corporaliter ieiunauit non tamen a virtutis abstinentia. Ideo ieiuniū suum deo non placuit sed iactitauit se de datione decimaru. cum dixit. **Decimas do tecum.** Et ad illas dandas tenent reges et principes tecum. et supra simone. xl v. de remuneratione datum est propter prima. vide de hoc loco in registro huius primi. **De eadem dominica. Sermo tertius.**

Dicitur. **Publican stands** a longe nolebat oculos ad celum levare. Sed peccatis peccatorum suum dixit. de propitiis esto mihi peccatori. **Lucas vbi sic.** Qui cenna in li. de suo de quatuor diluvii dicitur. In vallis et solitudinibus profundis diluvium aque accedit et frequent. **Lumen vero est.** nam ob concavitas sui valles et ob porositatem suarum solitudines de nubibus violenter ad se trahunt aquas in ipsas et dicit commentator. **Naturaliter per valles quo ad prius intellige humiles propter tria:** ut habeat in aliis similitudinum. Primo propter aquositatē. cum enim sit vallis depressa et in mediū duorum montium collocata. ideo est aquarum receptacula. sic humilis anima declinans aut deprimens se voluntarie inter duos montes quorum unum est extolli de spiritualibus. alius de corporalibus. quasi media transit. et aquas gratiarum recipit. **Bux-** cc 5

Dñica.xj.post trinita.

ta illud p̄s. Inter mediū montiū pertransibūt aque.s.gratiāz. Quod etiā testaf Cassiodor⁹ sup p̄s. In vallibus quippe humiliū animarū fontes manant ⁊ transeat gratiaꝝ. Sed fructuositatē, nā ppter humoris copiā in herbis floribus ⁊ frondibus fecundant ⁊ ornant. sic in humilibus abundat herbe virtutū. fructus op̄m frondes salutiferoꝝ verboꝝ, ⁊ flores affectionū.iuxta illud p̄s. Valles abundabunt frumento.i. humiles vite merito. Tertio propter quietem. nam sicut edificia in vallib⁹ constituta ⁊ arbores minus ventoz impulsionib⁹ agitant q̄b que in montibus collocant. Sicut miles magis sunt quieti a ventis psecutionuz q̄b homies supbi. sicut ergo dictū est q̄ in vallibus diluuiuz aque accedit vt frequent. hic in humilibus diluuiuz celestis gratie accedit maioris. q̄ di. Aug⁹. Sicut aqua fluit ad valles. sic aqua spiritus sancti fluit ad humiles. Et qd talis aqua circa eos facit. certe sordes pectoruz purgat ⁊ impios iustificat. sicut patet in vobis allegatis de publicano q̄ se corā deo humiliavit. ideo iustificatus in domū suā descendit. et hec sunt verba charitati vestre pposita. in quibus humilitas illius publicani a quatuor lauditur. Primo ex timore offensionis ibi. Allege stans. Sed pudente contritionis ibi. nolebat oculos. Tertio dolore commissiōis ibi. sed pectus pectus. Quarto seruore oratiois. ibi

R Deus ppitius esto mihi peccacori. Circa illa est notandum dicit Theophil⁹ in breuiloquio diuersaruz artiū. in ascendendo altos montes totū necesse est dorsum et corpus aliqualit inclinari. erectus em⁹ quisquis nō ascendit i altū monte. Moraliter p altū montez intellige humiliatē. q̄ dicit Anshelm⁹ in li. similitudinū. Humilitas est mons magnus i cuius sublimitate lux est nō modica ⁊ honestaz psonarū. i. sanctarū virtutū pulcherrima turba. Sed per dorsum intelligit mens hoīs. iuxta illud Ps. Diuertit ab oneribus dorsum eius. q. d. a pectatis eleuauit mentem eius. Quicūq̄ em⁹ cum illo publicano i mōte humiliatatis magnū ascēdere voluit necesse habet mēte inclinare ab alto supbie. ⁊ gradus quib⁹ ascendit attingere. q̄ nullus erectus in supbia pōt ad monte humiliatatis veraciter ascendere. Nonunq̄ ergo i verb thematis allegati aliq̄ ḡdus. Primi⁹ ḡd⁹ q̄ ascēdis in monte humiliatatis est timor offensionis. q̄ r̄ic⁹ deu⁹ pectis suis offendit. ⁊ iste timor est quasi radix humiliatatis ⁊ q̄li pes montis. iuxta illud Eccl. i. Timor dñi expellit pecatum. q̄ ḡois pectorū stultus est. quincis ex eo q̄ se a bono incōmutabili auertit ⁊ ad pecti turpitudinē se querit. Qui ḡ ad sapiaz guenire desiderat optet q̄ a timore dei incipiat. Logitās ḡ pectorū q̄ pectis suis pena ⁊ q̄ p bonis meritis

debet ḡra sempiterna. incipit eūz timere q̄pōt corp⁹ ⁊ aiam pdere in gehennā. Matth. x. ⁊ b̄ quātū ad timorē seruile vel etiā incipit timore ne a diuino bono sepe q̄tū ad filiale timorem. Ex q̄ qdē timore nascit humilitas. ⁊ sic timor d̄r radix humiliatāl. Et est iste p̄mus grad⁹ p quē ⁊ iste publicanus ad humiliatē ascendit. q̄ tamnū dñm quē pectis suis offendit. ⁊ pena quā p pectis suis meruit. q̄ d. apls ad Ro. xiiij. Cū malefecerl time. Et hūc timorē ōndit i populoḡ stetit ⁊ tāgis ibi. publican⁹ stās. diu em̄ de pecto i pctm̄ pgressus fuerat. H̄nūc dei timore corrept⁹ fact⁹ ē stās nō vltra p̄gredi valens ad pctm̄. iō de ip̄o exponit illud Ione. i. Stetit mare a seruore suo. Per mare intelligit mēs prava pectoris. iuxta illud p̄s. Qui cōurbas p̄fundū maris. i. corp pectoris i recordatōe pectorū. Et ista mens feruet in cupiscētia hūna. Juxta illud Job. xlj. Feruescere faciet q̄si ollā p̄funduz maris. loq̄ fīm glo. de dyabolo q̄ mentes prauas p illicitas cupias feruē facit. Istud mare i hoc publicano tūc stetit quādo timore dei corrept⁹. seruor peccāti in eo dicit. Hic etiā steterūt filij isrl̄ q̄n̄ destiterūt anepharia p̄usatiōe alienigenarū. de qb⁹ Nee. ix. d̄r. Steterūt coram dño ⁊ cōfitebant pctā sua. Circa h̄ nota q̄ iniusti h̄ exemplo hu⁹ publicani dñt stare q̄ ad tria. Primo q̄ ad penitēdū q̄ di. eis dñs Luc. xiiij. Nisi pniam egeris oēs s̄l̄pib⁹l. Sed o ad redimēdū. s. pctā Dan. iiiij. Peccata tua elemosynis redime. Tertio a recidiuo cauēdū. s. Corin. x. Qui stat videat ne cadat. H̄ziusti vt dīc Holcot lec. lvij. sup illib⁹. H̄ap. v. Lūc stabūt iusti. dñt stare ad q̄tuor act⁹. Primo ad vidēdū. Nā ille q̄ stat pōt videre remoti⁹ q̄ ille q̄ sedet h̄iere. vi. State super vias videte ⁊ interrogate de semitis antiquis q̄ sit via bona et ambulate in ea. Sed o ad docendū. Nā p̄co clamaturus edictū regis aſcendit in altrū vt eminentius audiat. Jo Nee. viij. legif. Stetit Esdras sup gradū ligneum. quē fecerat sibi ad loquendū. Et actuū. v. dicitur d̄ apls. Brantes loquimini in templo omnina verba vite hui⁹. Tertio ad testificandum. Mar. xiiij. Habitatis an p̄sides ⁊ reges ppter me. Quarto ad pugnandū Ep̄b. vi. Accipite armaturā dei vt possitis resistere in die malor̄ in omnibus pfecte stare. Sed o gradus q̄ ascēdit quis in montem humiliatatis est valor cognitionis. Nam cuz quis defectus suos cognoscit valere sibi hoc ad humiliatē poterit. quia dicit Bernar. Humilitas ē virtus qua homo verissime sui cognitione sibi et ipsi vilesct. Nam qui seipsum cognovit nimis vilem. indignū se apropinquare deo estimat. vt di. Theophilus. Ecce valorem cognitionis. Quanto enim quis se viliorem cognoscit. tanto se deo

apropinquare indignū reputabit. et sic citi² grazia exauditionis reportabit. et patet h̄ in multi exemplis sacre scripture. **Nā** **Luc.** vij. de ista felicissima peccatrice legit. q̄ stabat a lōge q̄a retro sec² pedes dñi. recognouit em̄ turpitudi nē sue vilitatis. ac p̄ hoc indignaz se estimans dño apparere ad faciē. **H**z q̄ retro stare p̄man sit. dñs cā respexit. q̄z p̄uersus ih̄s ad mulierē dixit. Fides tua saluā te fecit. vade i pace. Aliud exemplū **Luc.** xv. d̄ filio pdigo. q̄cū eſz a longe vidit eū pater et mis̄dia motus est super eū. Aliud legit **Luc.** xvij. de decē viris leprosī q̄ de longe steterūt et mis̄diā saluatori cōsecuti fuerūt. sicut adhuc cōtingit. hi q̄ stant a longe ab altari^b in ecclesijs retro in angulū cōtinū misericordiā q̄ ppe stantes p̄sequūt. q̄a publicanus q̄ a longe stetit iustificatⁱ domuz suā descendit. **P**hariseus aut̄ q̄ temerarie p̄pius accedit in peccatis suis manit. Itē timēdū ē de illis q̄ interdū cū enormib^z pctis ad sarcas̄ta audent temerarie accedere et st̄ates circa altaria cū celebrañt diuina faciē sacerdos̄is nō verent respicere. volētesq; gesta oia dominice p̄secratiōis cōsiderare. qđ tñ phibef d̄ vi. et ho. cl. li. iij. c. vt laici. supple statuim^v. Et laiciscus altare qñ sacra mysteria celebrant̄ stare vel sedere inf̄ clericos nō p̄sumant. Sed p̄ illa que cancellis ab altari diuidis tantum psallentibus clericis pateat vt di. glo. Hecus altare laici stare nō dñt. sed tātū clericū vt libētius intendāt diuinis officijs. de p̄se. di. iij. Ha cerdotes. Etia mulieres incēsum circa altaria ferren̄ dñt dū agūt diuina mysteria. xxiiij. di. Sacratas. Sed hoc intellige p̄ se nō dñt accedere et incensum luminum ibi ponere. p̄nt tñ p̄ ministros h̄ facere. **H**z l̄b dicāt laicis publice de ambone q̄ altaria tpe missaz nō deberēt accedere. tñ d̄ h̄ nihil vident̄ curare. quare de berent publice cōfundit. et ab altaribus repellit. Exemplo bti Ambrosij q̄ imperatorez in chorostantē in loco clericoz publice repulit dicēs. Purpura te nō facit sacerdotē sed principem demonstrat. Terti² gradus humilitatⁱ est pudor p̄tritōis. Ubi nota duplex est pudor. vicz bon^z et mal^z. Pudor bon^z deo placet q̄ impe dit malū. q̄z dic̄ Bern. i. vīone sup cañ. Quātū deo displicet impudētia peccantis. tantum placet ei pudētia penitentis. Et iste pudor est tertii grad^z p̄ quem mōrē humilitatis ascēdim^z. Ad hūc gradū publican^z iste puenit. q̄z d̄ ipso d̄. q̄ hic nolebat oculos ad celū leuare. Reco gniuit em̄ se offēdisse dñū celi ita vt dicēt cū filio pdigo. peccauit paf in celū et corāte. Et q̄i celo est deus dicēte p̄s. H̄ns i celo pavuit sedeziā. Non audebat oculos leuare i celū p̄ pudore pctoz. et ex illo multū placuit deo. q̄z dic̄ Ambro. li. de offi. In ipa nrā orōne multū ve

recūdia placz. multū p̄ciliat ap̄d deū. h̄ pretu lit publicanū et cōmendauit. q̄ nec oculos suos ad celū leuare audebat p̄ pfusiōe sceler̄ suorum. ita diceret intra se. j. Esdr. ix. Dñe de p̄fundor et erubesco leuare faciē meā ad te qm̄ iniqtates mee multiplicate sūt sup caput meū et delicta mea creuerūt vsq; ad celum. Sed pudor mal^z deo displicet. q̄ impedit bonū. s. cōfitei. orare. gratias. agere. cōmuniones facere p̄dicatiōes audire. et similia. et hūc pudore ef ficit dyabol^z. legit em̄ cū a dyabolo q̄rere qd faceret apud hoiez quē possederat. **R**espōdit verecundiā aufero i p̄petratiōe sceler̄. Quar tus grad^z est dolor cōmissionis. s. de pctis. nā fm̄ Anshel. in li. similitudinuz. **S**unt nōnulli q̄ se peccatores cognoscunt. s. nullū inde dolorē habent nec h̄ valz ad salutē. necesse est em̄ ut dolorē habeat quisq; p̄ pctis p̄petratis si veniaz desiderat. Et ponit similitudinē aliquā. q̄ pecca ret in dñm suū et nō doleret ridiculū esset si veniam peteret deh. et deinde se nō dolere fateret. Sed circa hoc querit. vtrū dolor in penitente p̄t esse nimius. Ad hanc questionē r̄ndet hol kot. lec. i viij. q̄ in penitēte est p̄siderare tripli cem dolorē. **T**hus est essentialis penitentie. et ē in voluntate ipa vicz displicentia de pctō pro quāto pctm̄ est offensa dei et ista displicentia est voluntatis essentialis cōtritio. Et q̄riste dolor directe causat in deū ex charitate. q̄ fm̄ legem datā intendi p̄t. ideo iste dolor nō p̄t esse nimius. **A**li^z est dolor nō essentialis penitentie et est in sensualitate. tē passio appetit^z sensitui. et iste dolor causat vno mō ex redundantia doloris vel displicentie in voluntate p̄ modum q̄ vires inferiores obtemperant in suis actibus virib^z supioribus. fm̄ q̄ dicit Risto. iij. d̄ ani ma. q̄ intellect^z aliqñ rapit appetitū sensituu z sicut spera sperā. **T**ertio p̄t accipi dolor i penitente p̄ afflictione corpali. et de istis duob^z modis primis. impossibile est q̄ dolor penitentis nimius sit fm̄ doctores multos. **H**z d̄ isto tertio dolore q̄ causat ex afflictione corpali constat q̄ p̄t esse nimis. q̄z nō l̄z inferre alicui sibi ipi ex intentiōe cām mori. q̄z dic̄ apls ad Ro. xij. Obsecro vos p̄ mis̄diā dei vt exhibeat corpora vestra hostiam viuentē. sanctaz. deo placentem. sit rōnabile obsequiū vestrū. Sed de secundo dolore p̄t esse dubiū. ex quo causatur directe et naturaliter ex displicētia volūluntatis. et ipsa displicentia nō p̄t esse nimia. q̄z nō apparet esse talis q̄ p̄t esse nimia. iō vīdetur dicendū. q̄ si penitens ex vehementissimo amore ad deum tñ doleret de suo peccato q̄ causaret dolor in appetitu sensitivo tāte intentionis q̄ corrumporet armoniā corporis necessariam vite. et sic induceret ad mortē. nō cēt iste dolor excessiuus in genere mortis nec sup

Dñica.xij.post trinita.

fluius.sed virtuosus et opus vere penitentie h
 in p̄sumposito q̄ voluntas sic penitentis nō se
 ratur directe in istā positionē causandā. Et tñ
 ppter displicentiā de peccato inquantū offen-
 dit deū. et sic legim⁹ quosdā cōmendatos d̄ p-
 fectiōe p̄tritionis. Hec holkot. Ad hūc ḡduz
 puenit publicanus. q̄ in eo q̄ pect⁹ suū pcus-
 sit se dolere oñdit. In hoc em⁹ q̄ pect⁹ percuti-
 tur dolor cordis intus oñditur. sicut figurat⁹
 est. ij. Reg. vi. Hauid pcussit cor suum postq̄
 numeratus est popul⁹ et dixit ad dñm. pecca-
 ui valde. in hoc facto p̄cor dñe. vt transseras
 iniqtatem serui tui q̄ stulte egi nimis. Mercus
 sit q̄ publicanus pectus suum. q̄ dolens et in-
 dignatus cōtra seipm. q̄ dicit glo. pectus suū
 pcutit et penas de se exigit et deus p̄cit. Lun-
 gio em⁹ pectoris vtilis est penitenti. q̄ valz ad
 remissionē venialiū. Sm Aug⁹. in li. de penitē-
 tia. Hunt aut̄ octo quib⁹ venialia dimittun-
 tur. vt confessio. pectoris tunisio. aque benedi-
 cte aspicio. crucis signatio. dñica oratio. sacra
 cōmunio. et iuriariū remissio. Versus. Con-
 fiteor. tundo. aspergo. conteror. ozo. Signor.
 edo. dono. p que venialia pono. Quod autez
 h dicit cōfessio. inteligi debet de cōfessiōe ge-
 nerali quā faciūt religiosi in penitentia. et com-
 pletio. quā faciunt homies diebus dñicis et fe-
 stiuis post finē sermonis. De cōfessione autez
 sacramentali nō dubiū est quin p eam et morta-
 lia dimittan̄. Itē q̄ dicit crucis signatō. ma-
 xime intelligit de b̄ndictione epi. Item q̄ di-
 cis oratio intelligit p̄cipue de oratione domi-
 nica que fit in ecclesia dedicata. Itē q̄ d̄ d̄ sa-
 cra cōmonione extendit vniuersaliter ad om-
 nia sacra noue legis in qb⁹ ferit grā. vt est eu-
 charistia. extrema vñctio et c. Quintus et yl-
 mus gradus q̄ ascendere possum⁹ monte bu-
 militatis est feruor orationis p quē et iste pub-
 licanus in montem humilitatis ascēdit cū dicē
 Deus pp̄ti⁹ esto mihi peccatori. In hac bre-
 ui oratione p̄mo recognoscit dei potētiā cū di-
 cit de⁹. q. di. Nemo p̄t pctā dimittere nisi tu
 deus. q̄ dicit Aug⁹. cōtra iulianū et h̄r de pse-
 tra. di. iiii. c. Nemo tollit pctā nisi solus xp̄s q̄
 est agnus tollens pctā mūdi. Et te solū deum
 inclinabo. te solū timeo q̄ pater deus misit te
 solū pp̄tiatorē p pctis nostris. s. Joh. ii. Sed
 diceret aliq̄s. ex q̄ xp̄s in dñica oratiōe q̄ pont
 tur Math. vij. docuit nos orare. Pater n̄ q̄
 es in celis san. et c. quare iste publicanus ex in-
 stitutione diuina nō dixit. p̄ pp̄ti⁹ esto mihi
 peccatori. s. dixit de⁹. Ad hoc dicit doctores
 q̄ in omni dicto vel facto ipsius publicani p-
 tendit humilitas vñ etiā totū euāgeliū cōclu-
 dit i humilitate. quare nō nomen p̄ris q̄ dile-
 ctionis affectū importat h̄ exp̄ssit. Etiā publi-
 canus reputauit se indignū vocari filiū. sic filiū

us pdigis q̄ dixit. Nō suz dñgnus vocari fili-
 tu. Luç. xv. Jo nō dixit p̄ sed de⁹. q̄ si se totū
 in nihilū redigeret corā deo. Scđo e⁹ exposat
 miscđam cū dicit. pp̄ti⁹ esto. Sm glo. recogno-
 uit em⁹ se iuste pati omia mala p pctis suis soli
 miscđie dei se submisit. Et hoc importat h̄ no-
 men pp̄ti⁹. qđ idē est qđ misericors et benign⁹
 et d̄fa ppe et citius. q. d. ppositius esto. i. ppe
 citius esto ppter miscđiam vt dimittas pecca-
 ta. Sed dices quare iste publican⁹ i templo
 pp̄ciationē dei postulauit. ad hoc d̄ q̄ scuit
 Salomonē dixisse. ij. Reg. viii. Si q̄s agno-
 uerit plagā cordis sui et expanderit man⁹ i do-
 mo hac tuxaudies in celo et pp̄tiaberis. Et
 ij. Paralip. vii. Si cōuersus fuerit ip̄s meus
 sup quo inuocatū est nomen meū dep̄catulq̄
 me fuerit et exquisierit faciem meā. pp̄ti⁹ ero
 peccatis eoꝝ. Ideo ait pp̄tius esto. Tertō on-
 ditsuā indigentia cū ait. mihi peccatori. q. di.
 Ego me oīm peccatorum solum pessimū reco-
 gnoscō. plus idcirco alijs misericordia idigeo
 tua. ergo mihi peccatori subueias. primo pec-
 cata condonādo vt Marie magdalene cui re-
 misisti peccata multa. qm̄ d̄slexit multū. Sed
 circa hoc dubitas quō iste publican⁹ petit sibi
 peccata cōdonari. cū tñ nō videſ. confiteri cū
 tñ dicat Greg⁹. xxv. moral. hec sunt humilita-
 tis signa iniqtitatē suam quēq̄ cognoscere et
 cognita nota confessionis apire. Ad quod di-
 citur q̄ iste publican⁹ in eo q̄ se peccatore cog-
 nouit. et dixit omnia peccata deo generaliter
 p̄fessus fuit qđ sufficiebat p̄ isto tpe. q̄ adhuc
 nō erat generalis confessio instituta que si ne-
 cessaria fuisset ip̄e Sm dispositionē animi dis-
 positus fuisset q̄ sacerdotē adjiſſet. Jo bñ po-
 tut dicē cū p̄s. Delictū me. cog. ti. fe. et liuſt.
 me. a te nō abscd. et h̄ q̄ ad p̄fessionē. et sequit.
 dixi p̄fitebor vñc̄ hoī Sm p̄parationē ani et tu
 remisisti impietatē pcti mei. Et est notāduz q̄
 p̄fessio est duplex. vna mētal is q̄ fit deo. et h̄ in
 re naturali. Et h̄ p̄fessio mētal is sufficiebat an
 xp̄i incarnationē q̄ xp̄s nō dū erat h̄. adhuc
 talis p̄fessio sufficeret vbi articul⁹ mori p̄fessi-
 onē sacrālē nō admitteret. Alia ē sacrāl. et h̄c
 q̄ de⁹ fact⁹ est h̄ vult vt fiat hoī vicario xp̄i i
 h̄ q̄ ministris sacramētop̄ dedit p̄tātē ligandi
 atq̄ soluendi et sic cōfessionē instituit tacite cū
 dixit. Quoz remiseris pctā remittit̄ elis Jo.
 xx. Sed apl̄s ea p̄mulgauerūt exp̄sse. q̄ dicit
 apl̄s Jaco. c. v. Confitemini alterutru pecca-
 ta vñc̄. Sed dices. ex quo in p̄tritiōe remi-
 tun̄ pctā. Juxta illud Ezechielis. xviii. Qua-
 cunc̄ die ingenuerit peccator saluus erit. Ad
 quid q̄ oris necessaria est cōfessio. Ad quod di-
 cunt doctores. Quāuis p̄ contritionē peccata
 dimittunt̄ tñ vocalis confessio estiam in tem-
 pore gratie necessaria vel in re quando habe-

tur oportunitas. vel in pposito qñ eñ articul⁹ necessitatis excludit ⁊ nō cōtēptus religionis Ista tñ necessitas pfitendi post pfitionē noē pppter necessitatē remedij. cū pctrī iā sit dimisum. sed pppter obligationē pcepti. Confessio em⁹ ⁊ satisfactio nō solū necessitant in iudicō di sed etiā in iudicio ecclie pppter obligationem pcepti. Scto dicit publicanus iste subuenies mihi peccatori penā purgatorij in pnti cōmutando. sicut latroni cui dixisti. Hodie mecum eris in padiso **Luc.** xxiiij. Tertio tanq; ouē pditō ad ouile regni reportādo vt **Lazar⁹** p mīsteriū angelo p̄est ad gloriā deportat⁹. Ecce q̄ salutifera oratio p quā psecut⁹ est pctōrum oīm remissionē. rogemus ḡ dñm vt det nobis exemplo hui⁹ publicani h̄ in terris humiliari ut mereamur in celestib⁹ exaltari.

Homica. xij. post trinitatis. Sermo. j.

Dducuite iū sur

dū ⁊ mutū ⁊ depcabant vt ei manū imponeret. Ita scribit **Parci.** viij.

Dicit **Constan.** in li. de natura morboꝝ dum alijs in languore positus nomē amici sui quē diligit audierit. & in quo ab infirmitate pualescit Et ponit rōnem. dū quis in languore positus nomen sui pdilecti audierit positi in regiōe lōginka tristiciā iam aliquale cōcipit ⁊ merorē in exhortatione ⁊ p̄solatiōe sibi astantiū ⁊ circā se sedentium in spem magnā ponit vt vide licet eum redituꝝ est visurus. illa aut̄ spes valida atq; cōsolatio sanitatem vt frequent̄ infirmo restituit et valorem. Ad qd pbandū legit **Hen.** xlvi. Jacob credidit filium suū mortuū ꝑ ei dictū erat q̄ fera pessima deuorasset eum. Quapropter lugens in multo tpe consolationez recipe noluit. Sed dixit. descendā lugens filium meum cum merore ad inferos. Landē cuz ei nunciaretur q̄ filius suus viueret. ille p̄ gau dio quasi reuixit dicens **Huffiē** mihi si adhuc viuit vadām ⁊ videbo anteq; moriar. Ecce q̄ audito nomine amici pdilecti infirmus conualescit. Spiritualiter xps ilhs dominus noster ē amicus noster charissimus qd pater quo ad p̄ sens principaliter in duobus. Ex chara vide licet redēptione. ⁊ omniū cōmuniōne. Dep̄ modi. **beatus Jobes** Apo. j. Vilexit nos ⁊ lauit nos de peccatis nostris in sanguine suo. id ipse dicit **Jobis.** xv. Maiorē dilectionē nemo habet vt animam suam quis ponat p̄ amicis suis. q. d. sicut ego feci p̄ omnibus amicis meis. De secūdo. quia fm Aristo. viij. ethi. Amicorum sunt omnia communia. quare ⁊ omnia nobis cōmunicauit ⁊ subiecit **Juxta illō p̄s** Omnia subiecisti sub pedibus eius oves ⁊ boves vinuersas insup ⁊ pecora campi volucres celi et pisces maris. Et nō solū ista nobis vtyc

rus amicus cōmunicauit. Sed corpus suū in cibū et sanguinē suū in potū nobis dedit vt inclemē. de reli. ⁊ ve. sancto. Si dñm. Istuz p̄ omnibus amicū debes tibi homo eligere. sic cōsuluit Augu. Elige inquit tibi amicū illuz p̄ amicis tuis vicz xp̄m q̄ cū omnia subtracta fuerint tibi solus fidē seruabit in die sepulture tue cū amici tui recedent a te. ille te nō derelinquet. sed tenebit te a rugientib⁹ leonib⁹ preparatis ad escam ⁊ pducit ad ignotā regionē ad plateas celestis hierusalē vbi collocabit cū te angelis suis aī faciē sue maiestatis vbi est cumulus felicitatis. supeminens gloria. supabūdās leticia ⁊ oīa bona. hec ille. Ecce qualis fidelis est amicus dñs nr̄ **Iesus xp̄s.** sicut ḡ aliqd̄ i lāguore positus audierit nomen amici pualescit. Hic factū est de isto surdo et muto q̄ cū audis̄t nomen ⁊ vocem dicētis. Effeta. qd̄ est aperi re. illico sanatus est. de quo dicūt verba euāge li. in q̄tria p̄cipaliter p̄ ordinē tangunt. primo adducētiū fidelis dep̄catio ibi. ⁊ dep̄cabātur vt ei. sc̄do xp̄i benigna exauditio ibi. ⁊ apprehendens eū de turba. tertio feruēs miraculi p̄dicatio ibi. quanto aut̄ eis precipiebat ū. Pro sensu morali dimisso litterali est sciendū q̄ moraliter p̄ istum surdum ⁊ mutū peccator cōgrue significat. Nā sicut dicit medici q̄ surditas corporalis ex quattuor cōsueuit. puenire: sic ⁊ surditas spiritualis. pmo ergo pueit surditas corporalis ex soni ⁊ vōtis auditue dis̄p̄ portōne. sicut de tonitruo patz. vno mō q̄ fm Aristo. oīa cōterit. cerebrū mouet. ⁊ animum terret. Alio mō de aī currente. sicut refert **Basilis** in exame. ⁊ **Ambro.** q̄ de paradiſo alto cacumine cadentes aque maximū faciūt lacū ⁊ in suo casu tantū faciunt strepitū q̄ oēs incole iuxta pdictū lacū reddunt surdi immoderato sonitu sensum auditus in paruulis corrūpēte. Moraliter p̄ tonitru intelligit q̄libet predicator. iuxta illud p̄s. A voce tonitrui tui formidabunt. q. d. Auditō sermone p̄dicationis tue penitendo timebunt. Illi inquā predicatorēs si nimis alte in p̄dicatione sua tonant surdos suos auditores faciunt. Nam xp̄s p̄mis in nouo testamento p̄dicator satis alte tonuit cum **Jobis.** vi. dixit. Nisi manducauerit carnem filii hoīs ⁊ biberitis eius sanguinē nō habebitis vitā in vobis. Et sequitur q̄ ex hoc multi eius discipuloꝝ retro abierunt. ⁊ iā non ambulabant cuz eo dicentes. durus est sermo hic q̄s p̄t eū audire. Ecce quō surdi facti sūt ex illo alto tonitruo p̄dicationis q̄ ipsi abierunt. signum est q̄ xp̄m non intellecerūt. Si em⁹ eum intellexissent fortassis apud ip̄m audiētes suam p̄dicationem permanissēt. Nam Hugo predictum v̄bum sic exponit. Nisi māducaueritis carnē filii hoīs ū. i. nisi vñti fue-